

12.B Szalagavató

Tisztelt 12. B osztály, kedves Szülők és Kollégák!

A statisztika szerint az előző tanév végéig 40 tanulót írtam be az anyakönyvbe. 9. és 10. tanévben 33, 11.-ben 34 tanuló kapott év végi bizonyítványt. Közben jöttek hozzánk, távoztak tőlünk különböző okból. Most 33 jóember palánta áll itt a színpadon.

Otthonról tartást, emberséget hoztatok, amiért valamennyien hálásak lehetünk a szüleiteknek. Megtettek mindent, amit eddig tehettek. A következőkben saját sorsotokról nektek kell felelősen dönteni.

Néhány hozzátok fűződő gondolatot, tapasztalatot, érzést idézek fel az események részletezése nélkül.

Egy-egy pályán maradó pedagógus több osztályt kísér el az érettségiig, ahogy én is. Az osztályok között mégis jelentős különbség van.

Amikor beléptetek az iskolába, barátságosak, kedvesek, figyelmesek voltatok, a rám bízott osztályok közül leghamarabb hittétek el, hogy az emberi kapcsolatok rajtatok is múlnak. Kis „csápjaitokkal” érzékeltétek tanáraitok biztató visszajelzéseit. Ez már siker volt, ami akkor talán nem is tudatosult bennetek.

Együttműködéseteknek köszönhetően fel tudtunk készülni az első gólyabálra. Komoly megpróbáltatás volt a hippik tánca. A felkészülés utolsó hetében a legmakacsabbak is hajlandók voltak kompromisszumot kötni a közös cél érdekében. Akkor már éreztem, hogy osztály lesz belőletek.

Az elmúlt években megtudhattuk, vannak köztetek ötletgazdák, megbízható emberek, akikre mindig lehet számítani, akik szépen rajzolnak, énekelnek, remek humoruk van, rögzítik az órán elhangzott szófordulatokat, jól táncolnak, nagyon jól tudnak hallgatni, meghallgatni, szépen mondanak verset, minden túrára jelentkeznek, futnak, kerékpároznak, erősítenek, fociznak, de a kézilabdától sem idegenkednek, harcolnak a testnevelésórákért, szinte mindent tudnak a motorokról.

Képesek voltatok tanár nélkül olyan csendben ülni a teremben, mint senki más.

Fiatal kolléganőm egy alkalommal rácsodálkozott a zárt ajtó mellett, szünetben, dolgozatra készülő B osztályra.

Számos iskolai rendezvény szervezői, résztvevői voltatok. 10.-ben már a következő gólyabált terveztétek és a nyitótáncról álmodoztatok.

Maradtatok kedvesnek, barátságosnak a kamaszkori hangulatváltozások ellenére. A világról alkotott képetek, elvárásaitok a társadalmi környezettel szemben ugyanúgy alakulóban vannak, mint a megjelenésetek. Egyik évben a demokráciát hiányoltátok, másik évben viszont túlzottnak találtátok. Nem könnyű megtalálni az arany középutat!

Eseménydús éveket hagytunk magunk mögött. Lesz mire emlékeznünk, és lesz miről mesélnünk. Nektek is, és nekem is.

Hiányozni fogtok! Szerencsére van még kis időnk. Magam és kollégáim nevében azonban kérem, hogy a következő néhány hónapban a felkészülést helyezzétek előtérbe a sikeres érettségi és továbbtanulás érdekében.

Ugyan sokszor megnyugtattatok, mondván, minden rendben lesz. Hat hónap múlva leszek igazán nyugodt, ha már kezetekben lesz az érettségi bizonyítvány.

A három eredményes tanév után a szalagtűzésnek jött el az ideje.

Márai Sándor A kassai polgárok című drámájában János mester jó tanácsokkal látja el nagy útra induló fiát. Engedjétek meg, hogy befejezésül felidézzem a szavait.

„Városokat látsz, melyek gazdagabbak, mint a miénk. Figyelj jól. A házak alaprajzát is vizsgálj a homlokzat mögött. S az emberek lelkét szavaik és cselekedeteik mögött. Figyelj az egyszerűre, a mindennaposra. Annak is titka van. Ízleld meg ételüket, és figyelj a módra, ahogyan esznek, laknak, öltözködnek. Igyál velük kristálypohárból vagy ónkupából, de vigyázz, hogy a borospohár ne beszéljen helyetted. Figyelj vallomásaikra, mikor hetvenkedni készíted őket a bor, a becsvágy vagy az olcsó szenvedély. Te maradj józan és udvarias. Mosolyogj és figyelj.”

Szívemnek kedves 12. B osztály, most szeretném feltűzni a szalagot.